

[Rahbæk Møller]

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til justitsministeren [om nye foranstaltninger over for unge lovovertrædere].

Af Grethe Fenger Møller (KF), Bjørn Elmquist (V), Kirsten Lee (RV), Nør Christensen (CD) og Inger Stilling Pedersen (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 24/1 89).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.

Af sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen).

(Fremsat 18/1 89).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om ændring af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. (Patientklagenævn).

Af Agerschou (SF) m.fl.

(Fremsat 24/1 89).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Efter at regeringen har fremsat sit forslag til nedbringelse af ventetider i Patientklagenævnet, har SF fremsat sit forslag. Hensigten er vi enige om, nemlig at vi skal have nedbragt de ventetider, der i dag er ved behandlingen af klagesager. Men regeringen kan ikke støtte SF's

forslag, og det vil jeg kort nævne baggrunden for.

SF's middel er mere dobbeltadministration, mere personale, og det kan regeringen ikke støtte. Det, der er brug for, er omlægninger. I SF's lovforslag foreslås endvidere, at den udtalelse, som nævnet skal indhente fra Sundhedsstyrelsen til brug for sin afgørelse, skal være sundhedsfaglig. Dette forslag ændrer ikke den eksisterende ordning, eftersom den udtalelse, Sundhedsstyrelsen afgiver til nævnet nu, også er sundhedsfaglig. Det fremgik også af bemærkningerne til centralstyrelsesloven fra 1987.

Jeg må derfor afvise SF's forslag og henvise til det forslag, regeringen har fremsat. Med regeringens forslag opnås en rationaliseringsgevinst, der kan anvendes til nedsættelse af behandlingstiden for klagesager, ligesom regeringens forslag vil sikre, at nævnets uafhængighed kan opretholdes.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Sundhedsministeren hævdede, at SF's forslag vil betyde mere dobbeltadministration. Hvordan vil det det?

Dorte Bennedsen (S):

Begge de forslag, vi har for os i dag, drejer sig om ændring af Patientklagenævnet. Den ene del af dem vedrører, som ministeren også var inde på, en udvidelse af antallet af næstformænd i nævnet, og baggrunden for det er, at arbejdsbyrden i nævnet er blevet langt større, end man forventede ved lovens vedtagelse. Det siger for øvrigt også noget om, at det var på høje tid, at vi fik et patientklagenævn; det har der vist sig virkelig at være brug for.

Som forholdene er nu, er klagetiden for klagesager urimelig lang, og Socialdemokratiet kan derfor problemfrit tilslutte sig forslaget om en udvidelse af antallet af næstformænd.

I den forbindelse vil vi sådan lidt parentetisk spørge ministeren, hvornår hun agter at få færdiggjort spørgsmålet om honorering af nævnsformændene. Nu har loven fungeret i halvandet år – eller det er i hvert fald halvandet år siden, at den blev vedtaget – og os bekendt er der overhovedet ikke løst noget på dette felt. Det er måske ikke ganske rimeligt.